

Sukker, da er det indlysende, at en saadan Foranstaltning kan træffes med samme Virkning for den nye Erhvervsgren, hvad enten Sukkertolden er højere eller lavere.

Herefter bliver der af det andet store Hovedøjemed kun det tilbage, at det i den landstke Forbrug af Konserver lettes ved en billigere Sukkertold, men efter denne Begrænsning af nævnte Hovedøjemed antage vi, at dette maa betegnes som noget temmelig underordnet, der ikke kan bidrage synderligt til Begrundelse af en Statteomlægning, som ellers er ganske forkastelig, og Reduktionen af hint Hovedøjemed er hyderligere fortsat derved, at Forslagsstillerne nu foreslaa en meget højere Sukkertold end oprindeligt.

Hvad angaar det af Flertallet modificerede Lovforslag, da kan nærværende Mindretal ikke erkende, at Forslaget i den modificerede Stikelse er væsentlig mere tiltalende end i den oprindelige. Forskellen er fornemlig kun den, at den ved Belastning af Olforsbruget fremkomne Indtægt skal fordeles paa tre almindelige Forbrugsgenstande — nemlig Sukker, Ris og Stenolie — i Stedet for paa Sukker alene.

Med Hensyn til det ene af de Hovedøjemed, som Forslagsstillerne antagelig have haft — nemlig Ønsket om at imødekomme den ubemidlede Klasse — skønner Mindretallet ikke, at der er bundet noget betydeligt ved, at Smaamanden faar sin Pot Petroleum 4 Ore billigere, naar han, som foreslaaet af Flertallet, skal betale sit Pund Sukker 3—4 Ore dyrere end oprindeligt foreslaaet. Der er saa meget mindre Grund til at se en Favør for Smaamanden hert, som det om Stenolie gælder tilnærmelsesvis, hvad der gælder om Sukker, at Forbruget stiger meget anseelig i Forhold til Velstanden. Medens det fattige Hjem nøjes med en besteden Petroleumslampe, der kun tærer $\frac{1}{2}$ Pægl pr. Aften, har det jævnt velstaaende Hus hver Aften tændt 2—3—4 og endnu flere Petroleumslamper, som tære indtil 1 Pot pr. Aften.

Foruden Sukker og Stenolie skal efter det af Flertallet stillede Forslag ogsaa Ris nyde Fordel af Østfatten saaledes, at Ristolden, $4\frac{1}{6}$ Ore pr. Pbd., bliver ophævet. I Forbigaaende bemærkes, at naar der herom udtales, at Ris og Byggryn blive lige billige, efter at Ristolden er hævet, da er det kun for saa vidt rigtigt, som de slettere Risforter vilde kunne faas til samme Pris som gode Byggryn. Men i Hovedsagen holder nærværende Mindretal for, at der med Hensyn til Næringsværdi for de ubemidlede intet af Betydning vindes ved, at de ombyttede gode Byggryn med middelmaadig eller slet Ris. Og naar man mener, at det for Landbruget — hvis Interesser ogsaa paaberaabes af Forslagsstillerne — er ligegyldigt eller mulig endogsaa fordelagtigt, at Byg bliver afløst af Ris, da turde man herved mislende, at det i de senere Aar stadig er blevet vanskeligere at anbringe vort Byg paa det udenlandske Marked.

Hvad vi ovenstaaende have fremført om Enkeltighederne i det af de Herrer Bøffen og Clausen oprindeligt stillede og siden af Flertallet modificerede Forslag om Indførelse af en 10 Kroners Østfat til Lettelse eller Afskaffelse af andre Forbrugsstatter, har imidlertid kun Interesse af anden Rang i Sammenligning med de tre Hovedindvendinger, som Mindretallet maa gøre imod det hele Projekt, nemlig disse tre: 1) at man udvider den indirekte Bestatnings Omraade med et saa stort Felt, som Olforsbruget er og naturlig maa være i vort Land; 2) at man udvider denne Bestatning til overvejende Fordel for de bedre stillede i Samfundet og tilsvarende Behyrdelse af de slettere stillede; 3) at man foretager denne Udvidelse af Bestatningsomraadet under det nærværende Regimente, i Forstaaelse med dets Udøvere og til Bæstelse af dette Regimente baade finansielt og politisk.

Angaaende det første af disse 3 Punkter skulle vi kun hentyde til, at de indirekte Statter og særlig Forbrugsstatterne ifølge deres Væsen — som hvilende paa almindelige